

41. Fra 24 Fiskere af Helsingør om Ophævelse af de Aalestaderrettigheder, som gælder ud for Helsingørs Bygrund. (Indbragt den 30te November 1896 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Chr. Rasmussen.)

Syd for Kronborg, paa hvilket Sted, der kan drives Aalefiskeri med Gaab om nogenlunde godt Udbytte, er al Plads dertil, saa langt som Helsingør Bys Territorium strækker sig, af Helsingør Borgmester og Byfoged udlejet for 400 Kr. om Aaret. Der er der paa en Strækning af $\frac{1}{4}$ Mil oprettet 4 Aalestader, hvoraf det ene er udlejet til en Vods og Dampflibsjører, de tre andre til Fiskere. Alle Stedets øvrige Fiskere ere til Stadighed affaarne fra ved Aaleruser og andre Redstaber at fiske paa en stor Strækning af Søen, noget, der føles saa meget mere trykkende af dem, der ere oplærte til Fiskeri, som Aalefiskeriet er det eneste Fiskeri, som der kan drives med Udfigt til et nævneværdigt Udbytte. De ere derfor næsten til Stadighed henviste til at ernære sig ved tilfældigt Arbejde i Havnen og paa Stibene, medens deres Waade og Redstaber maa undvære det nødvendige Tilsyn. De bede nu om Rigsdagens Bistand til at faa dette uheldige Forhold ophævet, idet de betone, at der paa den nævnte lange Strækning er Plads nok til alle Stedets Fiskere med et passende Antal Aaleruser til hver.

Et ligelydende Andragende er indgivet til Finansministeren, fra hvem intet Svar foreligger.

Da intet Svar fra Ministeren foreligger, gør Udvalget ingen Indstilling.

42. Fra M. C. Philip af Kjøbenhavn, Enke efter Bøssemager ved 1ste Bataillon F. Philip om en aarlig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 30te November 1896 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgkreds, Hammerich.)

Et Andragende i samme Anledning forelaa i Rigsdagssamlingen 1894—95. Udvalget gjorde da ingen Indstilling (Tillæg B. for 1894—95, Sp. 1235—38). Hun anfører nu yderligere, at hendes Mand tjente 37 Aar i Hæren og kun naaede til en maanedlig Lønning af 95 Kr. Andragerinden, der er 58 Aar gammel, har endnu to svagelige Børn hjemme hos sig og har trods gentagne Ansøgninger ikke kunnet opnaa noget Legat eller lignende Understøttelse, idet hun stedse henvises til Staten som den, hendes afdøde Mand havde tjent. En Understøttelse paa 100 Kr. en Gang for alle har hun dog opnaaet hos Hans kongelige Højhed Kronprinsen. Paa gentagen Henvendelse til Krigsministeren om en aarlig Understøttelse har hun under 24de November 1896 faaet Afslag, og Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering har i Skrivelse af 28de April 1896 oplyst, at hendes Pension efter hendes afdøde Mand's Tjenestetid ikke kunde blive større end ved hans Død beregnet, nemlig 11 Kr. 18 Ore maanedlig. Om Andragerindens store Svagelighed og hendes afdøde Mand's dygtige Tjeneste blandt andet ved Kontrollering i Solingen af Waabenleverancer til Danmark foreligger en lang Række Erklæringer.

Udvalget gør ingen Indstilling.

§ Henhold til foranstaaende gøres følgende Indstillinger:

1. (Bet. Nr. 3.) Af Udvalget: Andragende fra Husmand Niels Christian Christensen (Borbjerg) om Invalidunderstøttelse henvises til Finansministerens Undersøgelse.